

Jus Gentium **Dreptul Internațional** **Dreptul Ginților**

Jus gentium (*ius gentium*) (Lat. Pentru „legea natiunilor”) este un concept de drept internațional ce făcea parte din **Sistemul Roman legal antic** și tradițiile legale Occidentale bazate pe, sau influențate de acesta. *Ius gentium* nu este un corp de legi statuare sau un cod legal, ci mai degrabă obiceiuri cutumiare considerate a fi acceptate în comun de toate gințile („strabunii” sau „națiunile”) în „conformitate rațională cu standardele conduitei internațională”

După Creștinizarea Imperiului Roman, **legea canonică** a contribuit la *ius gentium*-ul internațional. Odată cu sec. XVI conceptul comun numit *ius gentium* s-a desintegrat datorită faptului că națiunile Europene individuale au dezvoltat organe legislative distincte, autoritatea Papală a început să se diminueze, și colonialismul a creat națiuni dependente în afara Occidentului.

În antichitatea clasică, *ius gentium* a fost considerat un aspect al **dreptului natural** (*ius naturale*) separat de **dreptul civil**. Juristul Gaius (Caius) definește *ius gentium* drept „rațiunea naturală stabilită între oameni”

*„Fiecare neam (populus) care este guvernat prin statute și obiceiuri (*leges et mores*) observă parțial propria sa lege particulară și parțial dreptul comun al întregii omeniri. Acel Drept care a fost stabilit pentru un anumit popor se numește ius civile (drept civil) ca fiind legea specială a civitas (statul) , în timp ce dreptul stabilit de rațiunea naturală este stabilit pentru întreaga omenire și este urmată de către toți oamenii aceeași numindu-se *ius gentium* (legea națiunilor sau legea lumii) ca fiind dreptul observat de omenirea întreagă. **Deci populația Romană observă parțial dreptul lor particular și parțial dreptul comun al omenirii”***

Ca o formă de drept natural, *ius gentium* a fost considerată ca fiind „înăscută în toate ființele umane”, o viziune care era la unison cu filozofia Stoică. Cicero distinge între lucruri care sunt scrise și cele care sunt nescrise dar sunt susținute de *ius gentium* sau *mos maiorum* (more maiorum) „obicei ancestral”. În tratatele *De officiis* se consideră *ius gentium* un drept suprem al obligațiilor morale ce leagă ființele umane peste cerințele **dreptului civil**. O persoană în exil de exemplu, își pierde statutul juridic ca cetățean Roman, dar se presupune că ar trebui să rețină protecțiile de bază ce se aplică oricărei ființe umane sub *ius gentium*. **Sclavia a fost susținută de *ius gentium*, chiar dacă după dreptul natural toți s-au născut liberi**. Hermogenianus, un jurist Roman din sec. III, descrie *ius gentium* cuprinzând războaie, interese naționale, regalitatea și suveranitatea, drepturile de proprietate, limite de proprietate, așezări și comerț, inclusiv contractele de cumpărare și vânzare, de închiriere și de angajare, exceptând anumite elemente contractuale distinse prin *ius civile*. ***Ius gentium* a fost practic foarte important pentru facilitarea dreptului comercial.**

Cea mai timpurie formă de drept internațional a fost religioasă și se referea conceptului de „război just” (*bellum iustum* – război just considerat justificabil de către principiile dreptului fetial – *ius fetiale*) care ar fi trebuit să aibă loc doar printr-o declarație de război ritualizată de către preoții fetiali. Ambasadorii străini erau protejați de *ius gentium*, și era o încălcare religioasă dacă se aducea orice prejudiciu unui diplomat.

În timp ce se poate spune că termenii tratatelor de pace se încadrează în general în *ius gentium*, nu există un cadru de drept internațional *per se* cu care trebuia să se conformeze un astfel de tratat.

În timp ce *gentes* erau aduși sub dominația Romană, **Dreptul Roman** a devenit efectiv Dreptul Internațional. **Legile care se refereau inițial la chestiunile legate de dreptul contractelor în rândul cetățenilor romani, cum ar fi transferurile de proprietate și administrarea, au fost astfel "internaționalizate" printre**

gentes. Pot apărea întrebări privind "dreptul internațional" în legătură cu acordarea individuală a cetățeniei și dacă acestea sunt conforme cu tratatul.

Un pasaj important legat de cum au perceput „dreptul internațional” este prezentat de către [Titus Livius](#), așa cum a fost spus de un trimis al regelui [Antioh](#):

„Există trei feluri de tratate (foedera, singular foedus), a spus, prin care statele și regii încheiau prietenii (amicitiae): unu când în timp de război termeni (leges) erau impuși asupra celor cucerți; pentru că orice a fost cedat celui ce era mai puternic în război, era dreptul victorului și privilegiu să decidă ce proprietăți cucerite dorește să confişte; în al doilea rând, când statele care după război sunt tot egale și o dau la pace și prietenie în termeni de egalitate; sub aceste condiții cereri pentru resituții sunt efectuate și aprobate prin acord comun, și dacă o anumită proprietate este incertă în urma războiului, aceasta se va reglementa conform regulilor de drept tradițional sau conform fiecărei părți; al treilea există când statele care nu au fost niciodată în război își jură prietenie reciprocă într-un tratat de alianță”

Notă: Antioh al III conform wikipedia a: „Antioh al III-lea a strămutat 2000 familii de evrei din [Babilon](#) în regiunile elenistice anatoliene din [Lidia](#) și [Frigia](#). [Josephus](#) l-a descris ca fiind prietenos față de evrei și conștient de loialitatea lor *(Antichități, capitolul 3, secțiunile 3-4), în contrast cu atitudinea fiului său, [Antioh al IV-lea](#). După mărturia lui Josephus, Antioh al III-lea a redus impozitele și a permis evreilor să trăiască „în conformitate cu legea părinților lor”.

Europa Medievală

În Evul Mediu, *ius gentium* derivă din legea canonului, în plus față de teoria legală romană. În antichitatea târzie, [Isodor din Sevilla](#) a enumerat principiile *ius gentium* concentrându-se pe *foedera pacis* „tratate de pace”.

Ius gentium este ocupația, construcția, fortificația, războaiele, captivitatea, dreptul de recăștigare a cetățeniei după captivitate, sclavie, tratate, pace, armistițiu, inviolabilitatea ambasadurilor, interzicerea căsătoriilor mixte; și este ius gentium deoarece aproape fiecare națiune o folosește.

Sursa Wikipedia Engleză [Jus Gentium](#).

O maximă a legii legată de *ius gentium* zice : *SERVITUS EST CONSTITUTIO JURE GENTIUM QUA QUIS DOMINO ALIENO CONTRA NATURAM SUBJICITUR.*- **Sclavia este o instituție prin legea națiunilor, prin care un om este supus stăpânii altui, contrar naturii.** [Blacks Law Dictionary editia IV](#) pag. 1612

Conform [surselor etimologice](#) „cei legați de *Jus Gentium* sunt persoane care aparțin aceleiași familii, consătean, soldat regal, dar deasemenea și străini, barbari (tot ce este opus unui Roman) și vine de la substantivul *gentiles* „cei ce aparțin unei singure națiuni”. Cuvântul Latin a fost apoi folosit în Vulgate (*vulgaris*) în traducerea cuvântului Grecesc *ethnikos* format din cuvântul *ethne* „națiunile” care se traducea în Ebraică *ha goyim* „națiunile (non-Evriești). Deci în Latina Târzie după creștinizarea Romei, *gentilis* putea însemna deasemenea păgân, sau cineva care nu aparține unei religii majore (Creștin, Musulman, Evreu). Cuvântul este asociat etimologic cu *gentile* – cineva care nu este evreu care mai devereme era folosit ca cineva care nu este Creștin, un pagân, din Lat. [Gentilis](#) „cei ce fac parte din aceeași familie sau același clan” sau ceea ce aparține de *gens* Roman, *gens*= *rasă, clan* din rădăcina Proto Indo europeană *gene-* „a da naștere, [beget](#)” de unde provine și zicala [get-beget](#).

Deci *Gentium* este asociat cuvântului *gentil* și chiar și în DEX -ul spune că înseamnă [păgân](#). Din cuvântul *gentil* mai derivă și *nobil*, sau provenit din familiei bună. În Anglia după 1520 se folosea termenul *gentry* pentru mica nobilime, adică nu erau chiar nobili dar erau aristocrați.” Cuvântul [goy](#) etimologic înseamnă „un gentil, un non-Evreu” (plural *goyim*), 1835 din Ebraica *goy* „popor, națiune”. Forma feminină al cuvântului a fost adoptat în Francaza Medievală *gouge* „whench”.

Gens conform [Black Law Dictionary Editia. IV](#) pag. 891 – În Dreptul Roman, un trib sau un clan; grup de familii, conectate printr-o linie succesorială comună și care poartă același nume, fiind toți născuți liber din stramoși liberi, și care posedă drepturi civile depline.

Gentiles Black Law Dictionary ediția IV - în Dreptul Roman, membrii unui gens sau un trib comun.

**Imitativnea a fostu un'a deia cauzele cele mai fecunda-
de ale serbitutii, că-și dăca s'a introdusu odata la unele po-
pora, de la aceste au luatu esemplu alte popora, de aceea
jureconsultii Romani spunu curatu, că serbitutea e numai
juris gentium.**

În această carte „Dreptulu Naturalu Privatu” scrisă de masonul (conform [Wikipedia](#)) Barnițiu spune că „jureconsultii Romani spunu curatu, că serbitutea e numai juris gentium.”

[Constituția Vaticanului](#) este numită **Lumen Gentium** deci lumina ginților sau a nobililor ceea ce ma duce cu gândul iluminați. Ciudat că **gentium** este asociat cu păgân dar Constituția lor este numită Lumen Gentium.

<https://www.magisteriu.ro/lumen-gentium-1964/>

Căci precum natura asumată de Cuvântul dumnezeiesc Îi slujește acestuia ca instrument viu de mântuire, indisolubil unit cu el, într-un mod comparabil organismul social al Bisericii e în serviciul Duhului lui Cristos care îi dă viață pentru creșterea trupului (cf. *Ef 4,16*)[11].

Aceasta este Biserica unică a lui Cristos, pe care o mărturisim în crez ca una, sfântă, catolică și apostolică[12]. Mântuitorul nostru, după învierea sa, a încredințat-o lui Petru pentru a o păstori (cf. *In 21,17*), i-a dat acestuia și celorlalți apostoli misiunea de a o răspândi și călăuzi (cf. *Mt 28,18 ss*) și a înălțat-o pe veci ca stâlp și temelie a adevărului (cf. *1Tim 3,15*). Această Biserică, orânduită și organizată în această lume ca societate, subzistă în Biserica Catolică, cârmuită de urmașul lui Petru și de episcopii în comuniune cu el[13], deși în afara organismului său vizibil există numeroase elemente de sfințire și de adevăr, care, fiind daruri proprii ale Bisericii lui Cristos, duc spre unitatea catolică.

Legat de Lumen Gentium (Lumina Ginților) mi-a atras atenția „[Cântegul ginte Latine](#)” lui Vasile Alexandri (care conform [wikipedia](#) a fost și el mason, și nu [numai wikipedia](#))

Latina ginta e regina
Intre-ale lumii ginte mari;
Ea poarta-n frunte-o stea divina
Lucind prin timpii seculari.

Menirea ei tot inainte
 Maret indreapta pasii sai.
Ea merge-n capul altor ginte
 Varsand lumina-n urma ei.
Latina ginta e vergina,
 Cu farmec dulce, rapitor;
Strainu-n cale-i se inclina
 Si pe genunchi cade cu dor.
 Frumoasa, vie, zambitoare,
 Sub cer senin, in aer cald,
 Ea se mireaza-n splendid soare,
 Se scalda-n mare de smarald.
 Latina ginta are parte
De-ale pamantului comori
 Si mult voios ea le imparte
 Cu celelalte-a ei surori.
 Dar e teribila-n manie
 Cand bratul ei liberator
 Loveste-n cruda tiranie
 Si lupta pentru-al sau onor.

gens

IPA: /ˈɡeːns/; Gender: feminine; Type: noun;

- **oameni** { noun masculine }
- **familie** { noun feminine }
- **neam** { noun neuter }
- **lume** { noun feminine }
- **popor** { noun neuter }
- **rasă** { noun feminine }
- **națiune** { noun feminine }
- **națiune** { noun feminine }
- **trib** { noun neuter }

Show declension of gens

gēns (genitive **gentis**); f, third declension
 gen[us], -is; (deklinacija III)
 noun, 3rd declination other_forms:[gentis]

noun

feminine

gēns f (genitive **gentis**); third declension :: Third declension i-stem.

Case	Singular	Plural
nominative	gēns	gētēs
genitive	gentis	gentium
dative	gētī	gētibus
accusative	gēntem	gētēs
ablative	gēntē	gētibus
vocative	gēns	gētēs

Sincer să fiu nu prea am fost interesat în copilărie de interpretările poeziilor marilor poieți der având în vedere prezumția că Alexandri a fost mason, și Constituția Vaticanului, [extensia Imperiului Roman](#), și este numită *Lumen Gentium* ce este scris cu roșu eu am interpretat așa:

Latina este [limba oficială a Vaticanului](#) și etmiologic Latina înseamnă „**a sta ascuns, și legată de povestea lui Saturn.**” (vezi definitia cuvntului Latina [aici](#)). „**Latina ginta e regina/Intre-ale lumii ginte mari**” Latina sau legislația imperiului Roman personificată ca o femeie este regina tuturor gintelor mari, deci supremă. „**Ea poarta-n frunte-o stea divina**” Mă duce cu gândul la pentagrama și la zeița **Venus** = **Afrodita/Ishtar/Innana/Isis/Vecioara Maria** **Lucind prin timpii seculari**, adică de-alungul secolelor. **Ea merge-n capul altor ginte** adică este conducătoarea celorlalte triburi (dacice, tracice, nativi americani etc.) **Latina ginta e vergina** vers care ar întări prezumția Fecioarei Maria. **Strainu-n cale-i se inclina** aceleși alte ginți/triburi de care vorbeam. Latina ginta are parte/**De-ale pamantului comori** adică prin legislația Imperiului Roman ginta Latină beneficiază de comorile pământului.

Legea națiunilor (Dreptul ginților) scrisă de [Emmerich de Vattel](#) a fost influențată de *Jus Gentium Methodo Scientifica Pertractum* (*Legea națiunilor conform medotei științifice*) scrisă de [Christian Wolf](#). În Legea Națiunilor sunt principiile fundamentale acceptate universal legat de cum sunt stabilite relațiile internaționale, suveranitatea națională și recunoașterea structurilor și convențiilor fundamentale. Opera lui Vattel a început practic prin traducerea *Jus Gentium Methodo Scientifica Pertractum*, din limba latină la care a adăugat propriile lui concepții. Acesta a fost influențat deasemenea de ideologiile lui [Gottfried Leibniz](#) și [Hugo Grotius](#). În mare parte se prezintă obligațiile statelor și a Cetățenilor, dar și cu ramificații pentru teoria războiului just, din care a rezultat diplomația internațională după cum o știm în ziua de azi. Vattel a elucidat „*Regula de aur* al suveranilor”: PRECUM VOIȚI SĂ VĂ FACĂ VOUĂ OAMENII, FACETI-LE ȘI VOI ASEMENEA.

Vezi o copie a Law of Nations aici: <https://www.panterrapca.org/cote/international-law>

Concluzia mea finală este că Ginta Latină adică nobilimea Romană care au fost conducătorii Vaticanului prin succesiunea Sfântului Scaun Papal, nu este subiectul nici unei jurisdicții religioase, politică sau civică ci este independentă și conduce toate celelalte ginți (națiuni) și dreptul internațional este dreptul prin care reglementează aceste națiuni.

<http://constiintacolectiva.net/>

